

musle, ma palun: Kui suur on Teie varandus, s. o. mis Teie wõite mu tütrele pakkuda ja kellest tahate elada?"

Kosilane: „Teie tütrele pakun — iši ennast ja elada loodan — Teie enesest!"

Rainge kasupüüdmine. Kohtu härra: „Nga see ei lähää ju korda, armas Jisak; see hea mees on Teid veel välja liikudes uppumise surmast peasnud ja nüüd tahate poolt fest auvaplast eunesele, mis tema on saanud!"

Juut: „Mis on olep õige? Olen ma aitanud teda, et teenib natuke, siis tahab mu kaa, et peab ta andma mulle poolt omaist kasust! Vaih, kus jäeb siis muidu minu reovehh?"

Vaiskuse wabandus. „Tõeste, inimesed on ülekohtused," rääkis üks laisk isenesed. „Ku naad karjuvad, ma wedeleda aina ja raidkada kallist aega. M'il on väew otsa tööd küllalt — enne lõamat teen plaani, kuidas ennast kõige mõnusamalt wõlapärijate eest saaks kõival hoida ja terve pärast lõumat on m'il jälle suur mure, säräl mõtelda, kelle juure uuest wõists laenama minna, et teine väew elamist oleks! Kas see pole waewaline töö küllalt?"

Eksitus. „Mis Teie teeksüte, kui Teile üsna kogematta 10,000 rubla näppu juhtufsid?"

„Ma teeks, et ma nii pea kui wõimalik saaksin Wõeramaale põgeneda!"

Heatroot. Ema: „Hans, oled kaa oma õppimisi homsekse walmis õppinud?"

Hans: „Ei, veel mitte!"

Ema: „Nga millas ja siis õppid? Juba öhtu läes ja kui sa ühtepuhku nii hoeletu oled, nihkud ista enant alla poolt."

Hans: „Seda pole kartta — ma olen juba viimane."

Ema maenitsus pojale, kes wangishoones linni oli: „Katsu, et sa õige auusaste ennast üleþpead, et naad sind siis seda kauem sün fällivad!"

Ühesugune ammet. Üks rändaja kaupmees sai maanteel teise kätte ja hüüdis: „Kuule ae, mis kaup sul on peal?"

Teine: „Kõifugu arstimise rohtu!"

Esimene: „Siis sõida ja peale eel; ma müün haua kivisid!"

Jälle eksitus. Keegi oli kukludes häda saanud ja kui nüüd arst küsib: „Olete selgreo ligidal kahju saanud?"

„Ei, see oli wana turu kaelas," ütles teine tööfelt.